(א)

עניני הדגלים: כ' במדבר

אותנו ובנינו לסגד בעובדן מחלה הדגלים, עד שנעמוד איש
אלהי לעמו איש כמו לעשות את הדגלים. מבוארת בזוהר, כ' אייר,
אדם צריך המלכות להיות עושים מנה ובצבא לכל מנה ומנה,
כל שבט ושבט עשיו שלו בצבא מנה שלו דומה לבצבא של
אבינו (שם).

בשביל שנלך הכל בה סדר, יהיו אמו דברים
שמגיעים השבטים של מלאכים, שכל דבר שלהם
בשביל שלהם, שיהיו כולם עושים דגלים דגלים,
המתחילו מתאלים לדגלים, שאחרו הלוויי כך אנו עושים
דגלים במלכן, לכן נולדה הסולם, שלא היה היום - זה
סדר, שכינתה כו' התורה שנשלה בין שתי בין
משכן, ולכם הקדה את נתאלים לעשות דגלים,
חשבם שנו, מלוו משלכם, יחלו כ' כל משלכם,
איך הוצא הקדה אלהים לעשות, ואור לעשה
לי דשה אלהים דגלים כמו שנתאלו (שם).

עניין בדגלים, היה מלכו כל אחד להיות מפיר את
אמו, ואבינו המלך מה שמדקשים אחרו בשמים. שלכן
נבחר שעשה שלמות יתבכן שמו, ולכן שיש לו דגלו
בעלות לבית מעלים, כי כל אחד ישיג אור שלו

בגלות הקדושה, יצרו במשנה שאלה שאין של אדם אחר של דבר
עבודתו, ולזה הבקר, ובעיקר שאנו מתודים בקרבן (שלא שונה בדבר
מעבודה זו, בשם הבא). מי לבינות שלום בעבודה אמר זה.

להסביר כי כאן שבמלכותו הגלויה, משאלה הבקר הלא
הוא אחד של כל שבט ובכל עולה, כן אצל המלכים יש לכל
מלאך את תפקידו שלו ובמלאכתו שלו, ולזה כלי תפקידו של
מיכאל, כדי תפקידו של גבריאל ו עולה בעסה הבטוחה
הקבה לחמש אדלו שלו יין, מה סיני, שם הלחם מיכאל
ובצל, גבריאל ובצל, שהשה כ, יא, ולכן ישבולו
לתיאל אף הם לבדלים, שלכל אחד תפקידו שלו, לפי אותו
הלו מצוות, הנפקיד המלאך זה שלו מבאלה, ולכן
הסבירה דאת מלוה לכך יהיה כ כל שלמיכל
וכ לא כך הסנהדרין (בדבר אלל) במשנה שאלה כי הוא
אצל כלו אותו הדור עשר בשמו, המלכה לא בעבודה
הגוישית, כך, דבר שכל אחד בכתב לאלו תיבות לפי
אותו שלו, כי כל אדם נכנס לבית מלאכה, את שלו
לתקן מן הלוח, ומאמנה בשאר, מצבו, מה אלוה, שבאים
לבית עבודתו לבלי שבלו (שפלו בתוקפו תקלה, כדה
אצל מלה לא)

עם חזרתם של ישראלים, מרגלי המלך את ירושלים, ואז הוא
אל בית מקדשו לבנות. בדרך מקדשו של המלך בולטים
שני תלמידים, שנתלו בחבלי ישראל מי החשוב שבהם.
שניהם בעמ' אבות פ"ה מ"ה: חמשה תלמידים היו לרבינו
אליעזר בן הורקנוס, ואלו הן, רבי יהושע בן חנניה,
ורבי יוסי הכהן, ורבי שמעון בן נתנאל ורבי אליעזר בן
ערך. הוא היה אומר שבחן: רבי אליעזר בן הורקנוס - באר סיד
שאינו מאבד טיפה. ורבי יהושע אשרי יולדתו. רבי יוסי חסיד.
רבי שמעון בן נתנאל ירא חטא, ורבי אליעזר בן ערך, מלא
המעלות. הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בכף
מאזנים, ואליעזר בן הורקנוס בכף שניה, מכריע את כולם.
אבא שאול אומר משמו, אם יהיו כל חכמי ישראל בכף
מאזניים, ורבי אליעזר בן הורקנוס, אף עמהם. ורבי
אליעזר בכף שניה מכריע את כולם.

שני המקורות עולים. אין ספק בדעתו של בית המדרש.
רבי אליעזר בן הורקנוס מייצג את הבלתי מתפשר, ללא שום שינוי.
הוא המתנגד בכל סיד שאינו מאבד טיפה. רבי אליעזר
בן הורקנוס מבקר כי אחרי הגלות מירושלים, תשוב מגדר
לשמור את המסורת ללא שום שינוי. הן כך המיד
רבי אליעזר לא עבדו, כאשר נכנס הלה ומבריו לדקדק עמוק
יותר.

ואולם שאת הבעיה רבי אליעזר שני צדוקאים והיינו לא חיב
שלו ולדה, אלו לא לא שני צדוקאי לשדן בזכר סתם שנפרדו
מן הצדוקים, אלא יהיו כל הימים הוא ובל הבעלים הקדמונים, ובל
הנשים לבדן, ואינן יכולים להעיד. לא מה שנוגע לעניין.
ולא שאפשר לה בימים הישרה, לגי חסרים מרבעים אלא
בזרע שטלא אבמתן נים, ולא חסרים מלאים, אלא כבר
שבתוך המבחול מן הולדת (אבל לבה).

רבי אליעזר דולה את מנהג בסתר של קצת לבתולות
בעני הבעלים, הרוש אלה ראוי לבדיה המעלה בתולה
בשביל הבעלים ואלו אינם לא לדעה בזה בעני הבעלים,
ובה תיבתן שלו - שלבסף הבא, לכן בעשה הנשי יבוא
אבלן לא ראוי הוא רבי אליעזר. שב ודרש.

לדעתן רבי אליעזר בן אם מעיד המעלה בבית
המדרש אלה הנבדה הנשים של הבן הנשי בני שבלו שלו
ולבן הנשי מבקה ולעתן מדין המעלה.

מחלוקת בין התכלה בהיתאך של ירבה. הנבדה בכבר
להבעלים הנמדה, יש שנבדו בגרבו של הנשים הבלבלים,
שבן כך שאינם המעלה הבעלים שבאו לשאול לשאלה הבעלה

כל מה שאמר הוא הבוא. ובלי בדברו של בן עזאי,
המעיין יעיין המתבונן, שבעה באמונה לעולם הבילה את תמונת
בית הרבש. ואמנם כך אלה זו לבוא בן עזאי ומאמר עמיתנו של
ריב"ל.
חשבה מלאכתם הוא זו לריב"ל, כלל שהה קיים, הוא. ושבון
לפנינו, בשעמדו עולם הלבו לברוא. ובלך רבי אלעזר בן עזאי
אבל אשרן לאמאלם, מרוו מים ינים ונה ינה, הוא מן
לבים שיבאו אבלו, ~~אשר~~ ולוו בזו, כמון שלוו בזו, ביקש
לילך אבלם, ולוו הנמנו אל אן. אמרה: מי בריך לוו.
אמר זה, בן בריכון לו. אמרה לו מאי בלבבים, מו
דבו לילן אבלו מו, בלבבים אבל המאר ומאו המאר אלם
בלבבים. ראה לה ואמר לו עד שישבו בלבנו, מלאה
לאן בזו אבלו לשלו אלן לפי תמון או לפי שמרון
מו טב אוכלה בלבן, ולוו ידע לישיבן (קהלת נ"ה ב' 2)
נו' מס' שבת דף קל"ט ע"ב. (כי עמון המעיין, שאינו יודע
מבין מבלו, בשבתה סבינתו הבה)
נו' מס' חגיגה ד' ג', אות נ"ב, מלון לבאמה בלו תבלש.

מתלוצץ לדלה מתפשרת בעיר בני ברק. ברמה סביב תקלה, שהיו
ויכוחים מקרי תוצאות, בגלל הקמת תוצאות לבנין חדש
בגלל תוצאות לחולים. כי אולימפיה מטרה לחבאים מטאטאון, לכן
תקנה של הרשות, חצי מהנתונים. אי כך יחידה אחת שחלקו שיקבלו
דברים כאלה לו ולמשפחתו. המנהל בעלותה הולך ביחיד
פרי אולימפיה של הרשות שבאולם וזה קבלו מתנות.
אחרי לדקה אולם הלכה בעלות מרדכי לה ולבית, נעלם
חבלב מתקומו ק' אולה, אחרי לה שהבעל אחרי אולם אולה.
אחרו לו שיון מניסיון בגלל מן התרגל. תקיר ואחר לדקה
שעד הלכה בעלות - אחרי המיק יולבית, תקיר אחרי
בחיר לרוחיתק, שאחרו לו שיון מניסיון בגלל אחרי
המרכז. תקיר ואחר לדקה שעד הלכה בעלות, כאלה
בהדרגה ולבית, הסו כאלה בהדרגה לינול,
לאחר דברי רבי יהושע, אחר לדקה שעד תה מעל
לנבחרים לשלב בכל כבוד, אתם את סיבכן, לזו נפו
לנכון בדברו של רבי יהושע, הלא נקרו מלני בדרו
של פרי אולימפיה. ומרוכן מטרון ומודרן. תקיר ואחר
לדקה שעד הלכה בעלות - מן בשמים ולבית יצה בא
קלי, ואחרת מה לדקה שעד פרי אולימפיה הלכה בעלות
אם מלון, אחר רבי יהושע של פקלון אחרת לו בשמים
הייתי. אחרה פרי בעלות שיון שלו מניסיון בא קלי

(וכ' פי' הקרון בדברים תנור ברנוי.) (חס ב"ח, ס' ז' ו')

לפי דעתי מעשה רוקח הרב קלמן זר שליטא
לספר בעבודה, בהתלהבות המתרים. אינן הרגילים. כן בעבודה,

לא בעבודה, אלא גם, הרבה שם מנין תופס מעלה, לדוגמא עם
מעשים מהלכי נפלאים ופרנסה. ואולי בסוף אם לא, לדוגמא
מעשים מהלכי סתם נפלאים. (בפעמים בדברים ובמעשים), כי הרבה
מעשים נמצאים בדעות, ואם מה שאי יבוא מסתם נפלא,
אלא בנבואה, כי סתם מתון אחר המעלה.

אבל נמצא אבי הגלות, הוא נמצא לו סתם נפלא (כי סבא נמצאים),

ומיד אחר הלעבי הגלות הוא אלא ב'. לפי הוא סתם טלי
ולא לפי סתם, אשלא בדעות לא הוא כן, ומכן הוא
אולמה מעשים מהלכי סתם נפלאים. ובגב אלמה מנין בדעות
לא הוא אלא ב'. ובגב

הרמב"ן, פ' בראשית, פס' יד, וכלו והנה לא היו שבט הלוים
בשאר השבטים, כי אם תולדם ומעלה לא הוכרחו לעשות מלחמה
(בפרק כ"ט). ~~ואמנם שלשים שנה ומעלה והנה לא יפקדו אם לעשות~~
שנת ומעלה, לתבל, שבט מיוחס הוא הנולד שבולק, ועדיין לא נשאו
הלוים, שתחילת הקדושה מבלי בדם. לכך תמיה שלא יהיו
עבדיו מסיבים בדברי ר' בשאר כל הדם, ולכן תלשב, שכל היכולת
לחד שאותו הלוים (בתחילת לוי ו') כי שבטו של לוי הוא
בשעבוד מצרים ובמעבר נדרים, והנה שהוא אחר מהרו
ונדרים לא ויהיה בדעבדה קשה כמה לתמים, כי הקדה
מסרה אורים בנוגע לגירוש מצרים כמו שאמר ובטשר
ירבה אותו כן ירבה וכן יפרוץ (שמות א' יב). ובטשר
נאמר מנוף בקצרה מה מן תוך ומאיבן אותו, ויכה
בדם ומצרים לבד, כי הוא הקדה אומה ~~[illegible]~~ נבחר
דבר מי יודע מחרי מה מהם, שכל שבט לוי היו נדרים
ונדרים בדרך כל הולך הוא מלו מלאכה בשאר השבטים
ומלוי הוא כמה מבדרים הכן מלכם, כי שאמרו שהיו מסיבים
מהיבה הקולסון, ומתמעט בדנסיבו לולף, לשמרים ובנים
אולם, ולוי שהיו שבט מסיבים לוי ומתמעט כמלכים
לוי הכל הבנים בחשמלות הלוים מן המלכה בשאר מחה
בדקים, מכנים שאינם שם מסמרים ללוים, כך לאהרן ובניו הכהנים
ולאחר שהיו בהן הבהנים, והכל מן המעשר שהיו מתמדים בקדש המלכה.
אולם יש בדתם שהיו נבחרי מחנה כמו קנא שהם הנבחרים הלוים ובן
להם המתן והקרש, ומאחר גם בני נחמן שהיו הבכור ומתן לבן הערבו